

15. november 2019

Høringsoppsummering – forslag til regler for Mellomkirkelig råd

Innledning

Kirkerådet sendte 19. september 2019 et forslag til nye regler for Mellomkirkelig råd på høring til bispedømmerådene og Bispemøtet. Høringsfristen var satt til 1. november. Det kom inn 13 hørings svar fra 15 instanser – elleve bispedømmeråd, to biskoper, NMS og Bispemøtet.

Generelle tilbakemeldinger

Flere høringsinstanser valgte å komme med noen innledende bemerkninger med støtte til at det gjøres endringer på feltet. *Borg biskop og bispedømmeråd* uttalte for eksempel at de «imøteser målet om å forenkle strukturer og arbeidsformer for å frigjøre ressurser til å styrke innholdet i Mellomkirkelig råds arbeidsoppgaver.» *Hamar bispedømmeråd* uttalte:

Bispedømmerådet ser også behovet for organisere arbeidet annerledes, all den tid økumenikk nå må forstås å foregå i hele Den norske kirke, på alle nivåer. Hamar bispedømmeråd støtter at Mellomkirkelig råds rolle som fagorgan styrkes. Det bør imidlertid beskrives nærmere hva som menes med fagorgan. Hamar bispedømmeråd ønsker å løfte frem betydningen av hvordan Mellomkirkelig råd har vært en viktig stemme inn mot ulike saker i både kirke og samfunn. Det er viktig at denne funksjonen blir ivaretatt i fortsettelsen. Det er behov for en tydeliggjøring av relasjon som Mellomkirkelig råd skal ha til andre fagorgan og nemnder. Hamar bispedømmeråd ber om at det vurderes om Teologisk nemnd og KISP skal fortsette som en del av MKR.

Stavanger biskop og bispedømmeråd og *Møre bispedømmeråd* ga begge støtte til at det er et eget utvalg som har særlig ansvar for Den norske kirkes internasjonale relasjoner, økumenikk og forholdet til andre tros- og livssynssamfunn. Disse bispedømmerådene ga begge uttrykk for at det ser «behovet for oppdatering av ordningane og støttar dei fleste forslaga i høyringa». *Nidaros bispedømmeråd* «deler hovedintensjonen i de framlagte endringene (...)» og prøver i sitt svar «å forene ønsket om et mindre og mer effektivt råd med ønsket om fortsatt demokratisk forankring av rådets medlemmer».

Bjergvin bispedømmeråd uttalte:

Den grunnleggande endringa er å gjera Mellomkyrkjeleg råd om frå eit organ til eit fagråd. Bjergvin bispedømmeråd meiner at det i høyringsdokumentet er argumentert tilfredstillande for at ei slik endring er ein fornuftig konsekvens av endringane i kyrkja, men at internasjonalt samarbeid, økumenikk og

interreligiøse saker og relasjonar er så viktig for kyrkja at det framleis må vera ei sak for Kyrkjemøtet.

Bispemøtet uttalte:

Bispemøtet deler den innledende beskrivelsen av situasjonen som danner bakgrunn for høringen. Denne kan oppsummeres i påpekningen av at økumenisk og interreligiøst arbeid i økende grad nå angår alle kirkens arbeidsområder, samt behovet for en enklere og mer ressurseffektiv forvaltning i den kirkelige organisasjon. Dette er forhold som tilsier både at kirkens engasjement i økumeniske og internasjonale spørsmål forsterkes, samtidig som organiseringen av dette arbeidet gjennomtenkes på nytt.

Når man tar utgangspunkt i et ønske om at MKR kan utvikles til å bli et «nasjonalt fagorgan», er det en svakhet ved høringsdokumentet at hva man mener med «fagorgan» ikke defineres nærmere. Det ville også ha vært hensiktsmessig å trekke Komiteen for internasjonale spørsmål (KISP) og Teologisk nemnd (TN) inn i vurderingene.

Når slike vurderinger ikke er tatt inn i høringsdokumentet, blir konklusjonen et forslag til revisjon av regelverket som kun gir en svak og overflatisk endring av dagens ordning. Det er diskutabelt om disse forslagene makter å realisere det fremsatte ønsket om styrking av rådet som fagorgan og en mer effektiv ressursforvaltning og saksbehandling. Vi er derfor spørrende til hva som blir gevinsten ved de foreslåtte regelendringene.

For å fremme og styrke arbeidet med økumeniske og interreligiøse spørsmål, bør slike saker integreres i alle kirkelig organers virksomhet. Vi mener samtidig at kirken trenger et nasjonalt fagorgan satt sammen på grunnlag av sakkyndig kompetanse i de aktuelle saksfelt. Dette organet bør operere som en faglig ressursgruppe på underordnet nivå, omtrent slik Nemnd for gudstjenesteliv (NFG) opererer i dag.

Summen av disse to forslagene kan realiseres i at det vi i dag kjenner som MKR avvikes, samtidig som det vi i dag kjenner som TN og KISP fusjoneres i et nytt nasjonalt kompetanseorgan på rådgivende nivå.

(...)

Ovenfor har vi gitt uttrykk for vår primære holdning til spørsmålet om utvikling av arbeidet med økumeniske og interreligiøse spørsmål. Nedenfor vil vi svare på spørsmål reist i høringsdokumentet knyttet til de konkrete fremsatte forslagene.

Innledende bestemmelse (forslag til § 1)

Ingen av høringsinstansene hadde innvendinger til forslaget til § 1. *Bjørgvin bispedømmeråd, Hamar bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd* og

Nidaros bispedømmeråd ga eksplisitt tilslutning til forslaget. *Oslo bispedømmeråd* uttalte likevel følgende:

I §1 omtales Mellomkirkelig råd som Den norske kirkes fagråd for økumenikk og internasjonalt samarbeid. Teologisk nemd og Komiteen for internasjonale spørsmål (KISP) er i dag fagutvalg under Mellomkirkelig råd. I høringsnotatet foreslås det å videreføre ordningen med at lederne i disse faste underutvalgene møter i rådet med tale- og forslagsrett. Oslo bispedømmeråd ser behov for en nærmere avklaring av fagrådets mandat og oppgaver sett i relasjon til mandat for Teologisk nemnd og KISP.

Mellomkirkelig råds oppgaver – mandat (forslag til § 2)

Bispemøtet uttalte:

Forslaget til ny § 2 er kun en språklig forenkling og innebærer ikke noen innholdsmessig endring. MKRs oppgaver vil altså forbli de samme etter regelendringen, som de er før. De språklige forenklingene er gode, og støttes. Det bør også vurderes om ikke lit c) og d) kan sammenskrives, da de i innhold er strukturlike.

Bjørgvin bispedømmeråd uttalte:

Bjørgvin bispedømmeråd meiner det er viktig at Mellomkyrkjeleg råd i større grad bidreg til å styrkje den lokale økumeniske dialogen i vår kyrkje. Dette må og omfatta den nye konteksten der mellom anna og kyrkjesamfunn som har sitt utspring frå vår eige kyrkje må reknast inn i denne dialogen.

Vi vil derfor foreslå at vi tar med følgende i paragraf 2:

c: **...lokalt**, nasjonalt og internasjonalt nivå...”

d: **”...lokalt**, nasjonalt og internasjonalt.”

Hamar bispedømmeråd uttalte:

Hamar bispedømmeråd støtter forslaget om mandat for Mellomkirkelig råd. Det bør vurderes om ordet «ivaretar» kan erstattes med et annet ord ettersom MKR nå vil være et fagråd.

Nidaros bispedømmeråd og *Sør-Hålogaland bispedømmeråd* ga sin tilslutning til den foreslåtte endringen.

Mellomkirkelig råds sammensetning (forslag til § 3)

Har høringsinstansen synspunkter på forslaget til sammensetning for Mellomkirkelig råd?

Det er bred støtte blant høringsinstansene til forslaget om å redusere antall medlemmer i Mellomkirkelig råd. Det var noe ulike vurderinger av hvor mange medlemmer det burde reduseres til. Fem bispedømmeråd og to biskoper, dvs. *Agder og Telemark bispedømmeråd, Borg biskop og bispedømmeråd, Hamar bispedømmeråd, Stavanger biskop og bispedømmeråd og Tunsberg bispedømmeråd*, gikk inn for at det skal være fire medlemmer fra bispedømmene. *Borg biskop og bispedømmeråd* uttalte:

Mellomkirkelig Råd bør ha et flertall av fagpersoner og ex officio medlemmer. For å sikre bredde bør det også velges fire representanter fra bispedømmerådene. Mellomkirkelig råd forholder seg på en helt annen måte til kirkene utenfor Norge nå enn tidligere. Borg biskop og bispedømmeråd ser derfor viktigheten av at Mellomkirkelig råd i enda større grad blir et fagråd, for å imøtese denne endringen. I tillegg er det et viktig poeng at rådet ikke skal blir for omfangsrikt, og derfor ønsker vi at det skal være fire representanter fra bispedømmeråd. For å sikre en bredde av synspunkter og bidra til bevisst forpliktelse og engasjement foreslår vi at representantene fra bispedømmerådene kommer fra fire ulike bispedømmeråd, med varamedlemmer fra fire andre bispedømmeråd.

Agder og Telemark bispedømmeråd «følger ellers forslagene i 1A, men ønsker en reduksjon i antall rådsmedlemmer og går derfor ikke inn for utvidelsen med representanter fra Sjømannskirken og Bibelselskapet.» *Stavanger biskop og bispedømmeråd* uttalte at det

«har en klar oppfatning av at det er viktig å ikke ha for mange representanter i rådet. Dette bør vektlegges videre. Bispedømmerådet vil derfor i hovedsak støtte alternativ 1, der antallet representanter fra bispedømmene reduseres til fire.»

Bispemøtet uttalte at «forslaget til endringer i MKRs sammensetning preges grunnleggende av kontinuitet. Uansett hvilken modell man velger av de foreslåtte, vil konsekvensen hva angår sammensetning av rådet være den samme.»

Seks andre bispedømmeråd, dvs. *Bjørgvin bispedømmeråd, Møre bispedømmeråd, Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Nidaros bispedømmeråd og Oslo bispedømmeråd*, gikk inn for at det skal være seks medlemmer fra bispedømmene i Mellomkirkelig råd. *Nord-Hålogaland bispedømmeråd* uttalte:

Bispedømmeråd ønsker at Mellomkirkelig råd har en demokratisk forankring i Kirkemøtet. Bispedømmerådet støtter Mellomkirkelig råds forslag om at det skal være seks representanter som er valgt av og blant Kirkemøtets medlemmer. Dette vil ivareta Mellomkirkelig råds portefølje på en best mulig måte.

Møre bispedømmeråd uttalte:

Med omsyn til representasjon frå bispedømeråda støttar vi at talet på desse representantane blir redusert. For å kunne gi demokratisk legitimitet og for å sikre geografisk breidde i rådet er det uheldig å redusere talet på bispedømerådsvalde medlemmer til 4 medlemmer, slik høyringsuttalen sitt alternativ 1 rår til. Vi trur at alternativ 2, med 6 valde medlemmer frå bispedømeråda er ei god ordning.

Møre bispedømmeråd pekte ellers på at det:

«meiner at Bispemøtet, som ansvarleg for kyrkja si lære, bør få ei tydelegare stemme i Mellomkyrkjeleg råd. Vi vil foreslå at biskopane er representert i Mellomkirkelig råd ved preses og ein annan biskop, peika ut av Bispemøtet.»

Stavanger biskop og bispedømmeråd ga uttrykk for det samme synspunkt.

Oslo bispedømmeråd ga støtte til at «organisasjonene nevnt i høyringsnotatet har ett medlem i Mellomkirkelig råd.»

Flere av høyringsinstansene, dvs. *Borg biskop og bispedømmeråd*, *Stavanger biskop og bispedømmeråd*, *Møre bispedømmeråd*, *Nidaros bispedømmeråd*, *Tunsberg bispedømmeråd*, *Sør-Hålogaland bispedømmeråd* og *NMS*, tok til orde for at misjonsorganisasjonene blir representert i Mellomkirkelig råd. *Stavanger biskop og bispedømmeråd* uttalte for eksempel:

Vi ser også at misjonsorganisasjonene har en virksomhet, kompetanse og erfaring som på mange punkter sammenfaller med Mellomkirkelig råds virksomhet. Dette bør også gjenspeiles i sammensetningen av rådet, så vi vil derfor også foreslå at leder av det nasjonale samarbeidsrådet for menighet og misjon får sete i Mellomkirkelig råd.

(...)

Bispedømmerådet vil stille spørsmål ved om det er behov for en representant for Bibelselskapet og Sjømannskirken. Dette må vurderes både opp mot representasjon fra andre kristne organisasjoner med internasjonalt arbeid og ut fra hva representasjonen vil tilføre Mellomkirkelig råd.

Møre bispedømmeråd foreslo det samme. *NMS* uttalte:

Gjennom sitt langvarige og utstrakte samarbeid med kirker og organisasjoner på alle kontinent, har *NMS* og andre misjonsorganisasjoner ervervet seg unik kompetanse, kontaktflate og nettverk i den verdensvide kirke. Dette er forhold som *NMS* vurderer bør komme Mellomkirkelig råd til del.

NMS foreslår derfor at en av organisasjonene i *SMM*, gjerne *NMS*, får fast representasjon i rådet.

Nidaros bispedømmeråd var inne på noe av det samme:

Nidaros bispedømmeråd støtter forslaget om å utvide representasjonen fra andre partnere i tillegg til Kirkens Nødhjelp i rådet, for at de kan bringe med seg sin fagkompetanse og samordne Den norske kirkes internasjonale og økumeniske samarbeid. Det gjelder Bibelselskapet og Sjømannskirken. Misjonsorganisasjonene vil også være viktigere partnere for Mellomkirkelig råd. 8 av 10 menigheter har misjonsavtale, og mange menigheter har også vennsksapsrelasjoner til andre menigheter. Sett fra kirkens grunnplan, menighetsnivået, vil derfor misjonsorganisasjonene representere viktige internasjonale relasjoner.

Nidaros bispedømmeråd foreslår én av organisasjonene tilknyttet Samarbeid menighet og misjon (SMM), som SMM-rådet selv utpeker, som medlem av Mellomkirkelig råd.

Nidaros bispedømmeråd ber Kirkerådet gjøre en vurdering av stemmerett for eventuelle medlemmer av MKR som ikke tilhører Den norske kirke, før saken endelig vedtas.

Borg biskop og bispedømmeråd uttalte:

I stedet for en representant for Sjømannskirken bør en representant for en av organisasjonene i SMM ha sete i Mellomkirkelig råd. Grunnen til at dette fremmes, er at SMM-organisasjonene i mye større grad samarbeider med søsterkirker utenfor Norge, de har lang erfaring med dette arbeidet og har stor kompetanse på dette området. Denne kompetansen vil det være viktig og nyttig å få tydeliggjort i Mellomkirkelig råd.

Også *Sør-Hålogaland bispedømmeråd* tok til orde for at SMM oppnevner et medlem i stedet for Sjømannskirken med begrunnelsen at det «vil styrke den faglige kompetansen i rådet og samtidig kunne bidra til å styrke det lokale, økumeniske samarbeidet og synliggjøre misjonens plass i det økumeniske arbeidet.»

Bjergvin bispedømmeråd uttalte på den annen side at:

Bjergvin bispedømmeråd trur ikkje det vil føre til økt lokalt engasjement å få med representantar frå Sjømannskyrkja og Bibelselskapet. Det kan tvert imot føre til at vi får ein meir topptung organisasjon der fokus på det økumeniske arbeidet blir einseitig nasjonalt og internasjonalt. Vi foreslår derfor at paragraf 3 d) blir lik gammel paragraf 5 b) ”En representant for kirkens Nødhjelp med vararepresentant. Disse velges av Kirkens nødhjelps styre.”

Agder og Telemark bispedømmeråd var også imot en utvidelse av andre representanter enn representanten fra Kirkens Nødhjelp.

Hamar bispedømmeråd mente videre at det «bør tydeliggjøres at hensynet til representasjon av ulike grupper, inkludert ungdomsrepresentasjon, kjønn og geografi vil bli ivaretatt.»

Bør representantene fra bispedømme oppnevnes av Kirkerådet eller velges av Kirkemøtet?

Et flertall av høringsinstansene gikk inn for at representantene fra bispedømmene velges av Kirkemøtet. *Agder og Telemark bispedømmeråd, Borg biskop og bispedømmeråd, Nidaros bispedømmeråd, Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Stavanger biskop og bispedømmeråd, Bjørgvin bispedømmeråd, Oslo bispedømmeråd og Sør-Hålogaland bispedømmeråd* gikk inn for dette. *Sør-Hålogaland bispedømmeråd* uttalte:

Sør-Hålogaland bispedømmeråd mener det er viktig at Kirkemøtet, som kirkens øverste organ, velger medlemmene av Mellomkirkelig råd. Dette for å forankre Mellomkirkelig råd nettopp i kirkens øverste organ. Når hvert enkelt bispedømme ikke lenger har sin egen representant, blir det ekstra viktig at Kirkemøtet i sitt valg av medlemmer ivaretar hensynet til en geografisk fordeling og tilknytning til den lokale kirke.

Borg biskop og bispedømmeråd uttalte:

Borg biskop og bispedømmeråd mener at bispedømmerådsrepresentantene bør velges av Kirkemøtet.

Som høringsuttalelsen sier, er internasjonalt samarbeid, økumenikk og interreligiøse arbeidsområder noe som angår hele kirken, og ikke bare deler av den. For at Kirkemøtet skal være forpliktet på dette, mener Borg biskop og bispedømmeråd derfor at bispedømmerepresentantene skal velges av Kirkemøtet. Dette for å tydeliggjøre at det har med hele kirkens arbeid å gjøre, og for å ansvarliggjøre hele Kirkemøtet på dette anliggende.

Nidaros bispedømmeråd var «opptatt av at den demokratiske forankringen til Mellomkirkelig råd ikke svekkes for mye, og alternativ 2 vil ivareta dette.» *Stavanger biskop og bispedømmeråd* mente at «representantene fortatt bør velges av Kirkemøtet. Alternativ 1 bør justeres i tråd med dette.» *Bjørgvin bispedømmeråd* uttalte:

Bjørgvin bispedømmeråd meiner at det økumeniske og internasjonale arbeidet er så viktig for heile kyrkja at Kyrkjemøtet framleis må vera staden for oppnemning av både leiar og representantar sjølv om mellomkyrkjeleg råd no vert omorganisert frå å vera eit organ til å bli eit fagråd i kyrkjerådsadministrasjonen. Bjørgvin bispedømmeråd vil difor gå inn for alternativ 2 til ny § 3, men med endring i §3a):
Rådet består av: a) Mellomkirkelig råds leder valgt av Kirkemøtet og fem representanter som velges av og blant Kirkemøtets medlemmer.

Denne endringa gjev Kyrkjemøtet mynde til fritt å velja ein leiar uavhengig om vedkomande er vald til Kyrkjemøtet.

Endringa fører til at det må bli ending i §3 slik at det står:

Kirkemøtets nominasjonskomité forbereder valget av leder og medlemmene etter bokstav a etter forslag fra bispedømmerådene.

Bispemøtet, Tunsberg bispedømmeråd og Hamar bispedømmeråd gikk inn for at Mellomkirkelig råd oppnevnes av Kirkerådet. *Bispemøtet* uttalte:

Hovedpoenget i denne paragrafen synes (...) ikke å være hvem som skal sitte i rådet eller hvor mange de skal være, men om det er Kirkemøtet eller Kirkerådet som skal velge/oppnevne. Hvis hovedkriteriene for utvikling av MKR nå knyttes til stikkordene «fagorgan» og «effektivisering», bør rådet være oppnevnt av Kirkerådet. Dette bør av samme grunn også gjelde MKRs leder.

Bispemøtet mener at MKR bør ha et færre antall medlemmer enn i dag, at medlemmene skal oppnevnes av både Kirkerådet og Bispemøtet i fellesskap, og at leder velges av Kirkemøtet. Samarbeidsrådet for menighet og misjon (SMM), Bibelselskapet og Sjømannskirken bør være representert i MKR.

Bør representantene fra bispedømmene måtte være medlemmer av Kirkemøtet eller kunne velges på fritt grunnlag?

Et klart flertall av høringsinstansene som uttalte seg til spørsmålet tok til orde for at representantene fra bispedømmene må være medlemmer av Kirkemøtet. *Borg biskop og bispedømmeråd, Oslo bispedømmeråd, Tunsberg bispedømmeråd, Hamar bispedømmeråd, Møre bispedømmeråd, Bjørgvin bispedømmeråd, Nidaros bispedømmeråd og Stavanger biskop og bispedømmeråd* gikk inn for dette. *Møre bispedømmeråd* la vekt på at «ein slik modell vil sikre at rådet blir eit forankra demokratisk organ, med erfaringsbreidde og med fagleg tyngde». *Nidaros bispedømmeråd* understreket at dette bør gjøres for å kunne opprettholde en nødvendig god forbindelse mellom Kirkemøtet og Mellomkirkelig råd». *Borg biskop og bispedømmeråd* la vekt på at det er «for å forankre tilhørigheten til rådsstrukturen og Kirkemøtet». *Bjørgvin bispedømmeråd* uttalte:

Mellomkyrkjeleg råd skal no vera eit fagorgan for heile kyrkja. Det vil derfor vera viktig å sørga for både å velja medlemer med kompetanse og erfaring innanfor fagfeltet, dette talar for at i det minste leiaren bør veljast på fritt grunnlag. Samstundes er det av stor verdi at representantane for bispedøma og sit i bispedømmeråda. Bjørgvin bispedømmeråd meiner difor at leiar bør veljast av kyrkjemøtet på fritt grunnlag, men at dei andre representantane frå bispedøma må vera medlemer av Kyrkjemøtet.

Stavanger biskop og bispedømmeråd uttalte:

For at disse skal kunne være representanter for bispedømmene, bør valget av disse skje ved at hvert bispedømmeråd nominerer én kandidat, som Kirkemøtet så velger blant. Representantene skal være medlemmer av Kirkemøtet.

Agder og Telemark bispedømmeråd mente på sin side «at representantene fra bispedømmene skal kunne velges på fritt grunnlag.» Det samme fikk støtte fra *Sør-Hålogaland bispedømmeråd*.

Sør-Hålogaland bispedømmeråd foreslo videre «følgende angående valg av vara: For medlemmer valgt etter alt. 2 pkt. a) skal det velges 6 vararepresentanter i prioritert rekkefølge.»

Mellomkirkelig råds leder (forslag til § 4)

Det var tilsvarende et klart flertall som gikk inn for at leder av Mellomkirkelig råd bør velges av Kirkemøtet. *Agder og Telemark bispedømmeråd, Borg biskop og bispedømmeråd, Bjørgvin bispedømmeråd, Møre bispedømmeråd, Nidaros bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Oslo bispedømmeråd og Stavanger biskop og bispedømmeråd* gikk inn for dette. *Agder og Telemark bispedømmeråd, Borg biskop og bispedømmeråd, Bjørgvin bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd og Stavanger biskop og bispedømmeråd* presiserte at de mente at lederen bør velges av Kirkemøtet på fritt grunnlag, slik at vedkommende ikke trenger å velges blant de som har sete i bispedømmeråd og Kirkemøtet.

Hamar bispedømmeråd mente på sin side at «alternativ 1A samsvarer med at Mellomkirkelig råd skal fungere som fagorgan. Kirkerådet vil ha best forutsetning for å velge leder, og se på helheten i sammensetningen.»

Oppnevning til økumeniske organisasjoner (forslag til § 5)

Det var få høringsinstanser som kommenterte forslaget til § 5. *Bjørgvin bispedømmeråd, Hamar bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd og Nidaros bispedømmeråd* ga eksplisitt tilslutning til forslaget. *Bispemøtet* uttalte:

Forslaget innebærer at MKR skal foreslå kandidater, mens Kirkerådet har myndigheten til å oppnevne. Det siste sies riktignok ikke uttrykkelig, men må anses å fremgå av sammenhengen. I dette ligger det også at Kirkerådet kan oppnevne i strid med MKRs forslag.

Hvorvidt vi trenger et folkevalgt organ til å fremme forslag til delegater til økumeniske konferanser, kan diskuteres. Det gjør imidlertid høringsnotatet ikke, og det er en svakhet.

Hvis et overordnet hensyn gjelder effektivisering av saksbehandling og ressursforvaltning, synes det svært tungrodd å innrette en slik prosedyre. I praksis vil antakelig forslag til delegater utarbeides av sekretariatet, et

sekretariat som er Kirkerådets sekretariat. Prosedyren fremstår samlet sett derfor unødig tungvint.

Arbeidsutvalg (forslag til § 6)

Det var bred støtte om forslaget til § 6. *Bjørgvin bispedømmeråd, Hamar bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd og Nidaros bispedømmeråd* ga eksplisitt tilslutning til bestemmelsen. *Bispemøtet* uttalte «Gitt at vi skal ha et MKR på 15-17 medlemmer, synes det hensiktsmessig at dette rådet også kan ha et arbeidsutvalg.»

Om årsmelding, generalsekretær og arbeidsform

Det var få høringsinstanser som hadde synspunkter knyttet til årsmelding, generalsekretær og arbeidsform. *Nidaros bispedømmeråd* ga tilslutning til den foreslåtte endringen. *Agder og Telemark bispedømmeråd* uttalte at «det internasjonale økumeniske arbeidet i Dnk må inngå i Kirkerådets rapportering til Kirkemøtet.»

Mindre endringer og ikrafttredelse (forslag til § 7)

De høringsinstansene som hadde kommentarer til forslaget til § 7, viste til at dette fulgte av deres vurdering av tidligere spørsmål i høringen. *Hamar bispedømmeråd* uttalte «Som en følge av Hamar bispedømmeråds tidligere svar i høringen må det være Kirkerådet som bestemmer tidspunkt for når reglene trer i kraft, altså alternativ 1.» *Nidaros bispedømmeråd, Sør-Hålogaland bispedømmeråd og Bjørgvin bispedømmeråd* gikk inn for alternativ 2 slik at regelverket trer i kraft fra valget på Kirkemøtet 2020.

Endringer i annet regelverk gitt av Kirkemøtet

Kirkemøtets forretningsorden

Det var noen høringsinstanser som uttalte seg om forslagene til endringer i Kirkemøtets forretningsorden. *Bispemøtet* uttalte:

Bispemøtet deler høringsdokumentets refleksjoner knyttet til spørsmålet om talerett i Kirkemøtet til generalsekretær og leder. Hvorvidt leder skal gis talerett, må sees i sammenheng med hvorvidt rådet oppnevnes av Kirkemøtet eller ikke. Dersom rådet velges av Kirkemøtet, eller rådets leder velges av Kirkemøtet, synes det også rimelig at leder gis talerett på Kirkemøtet.

Borg biskop og bispedømmeråd uttalte:

Leder i Mellomkirkelig Råd skal ha møte, tale og forslagsrett i Kirkerådet og Kirkemøtet.

Hamar bispedømmeråd uttalte:

MKRs leder møter som medlem av Kirkemøtet.

Oslo bispedømmeråd, Nidaros bispedømmeråd og Sør-Hålogaland bispedømmeråd støttet alternativ 2/1B.

Personalreglement for Den norske kirke

Bispemøtet uttalte:

I høringsdokumentet er det en kontinuitet mellom MKRs generalsekretær (nåværende ordning) og den nye stillingen som «internasjonal direktør» i Kirkerådet. At det er eller skal være noen slik kontinuitet, er imidlertid ikke gitt. Gitt at man konsekvent velger de minst vidtrekkende endringene, vil MKR videreføres omtrent som i dag. Da vil det være naturlig også at stillingen som generalsekretær videreføres. Så må likevel spørsmålet drøftes om hvor og hvordan denne stillingen skal plasseres organisatorisk.

Andre innspill fra høringen

Hamar bispedømmeråd uttalte følgende vedrørende overgangsordninger:

Hamar bispedømmeråd mener Kirkerådet skal oppnevne representantene fra bispedømmene og leder. For å komme raskt i gang med dette, og for å unngå at dette blir utsatt i en hel valgperiode, bør alternativ 3 benyttes.

Oslo bispedømmeråd ba «Kirkerådet vurdere å finne et navn på Mellomkirkelig råd som bedre kommuniserer rådets ansvarsområde».